

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., v právní věci žalobkyně **CHEMPAL s.r.o.**, se sídlem Hlučov 141, proti žalované **České obchodní inspekci, ústřední inspektorát**, se sídlem v Praze 2, Štěpánská 15, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 7. 2012, č. j. ČOI 67476/12/O100/3000/12/Pe/Št, a opravného rozhodnutí ze dne 10. 8. 2012, č. j. 95184/12/O100/3000/12-OP/875, ve věci správního deliktu,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 26. 7. 2012, č. j. ČOI 67476/12/O100/3000/12/Pe/Št, a opravného rozhodnutí ze dne 10. 8. 2012, č. j. 95184/12/O100/3000/12-OP/875, jímž bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí České obchodní inspekce, inspektorátu Jihomoravského a Zlínského (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 3. 5. 2012, č. j. ČOI 55344/12/3000/R/N. Tímto rozhodnutím byla žalobkyni uložena pokuta za správní delikt podle ustanovení § 24 odst. 10 písm. d) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele (dále jen „zákon o ochraně spotřebitele“) ve výši 5.000 Kč,

- 1) za porušení ustanovení § 24 odst. 7 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele a porušení povinnosti stanovené ustanovením § 3 písm. c) zákona o ochraně spotřebitele tím, že při kontrole dne 23. 2. 2012 v prodejně smíšené zboží, Měnínská 61, Blučina, nesprávně účtovala nákup částkou 172 Kč (po zaokrouhlení), místo správné částky správně 171 Kč (po zaokrouhlení), kdy částku 171,09 Kč nezaokrouhlila k nejbližší nominální hodnotě, čímž vznikl finanční rozdíl +1 Kč v neprospěch spotřebitele, a
- 2) pro naplnění skutkové podstaty správního deliktu ve smyslu ustanovení § 24 odst. 7 písm. q) zákona o ochraně spotřebitele a porušení povinnosti uvedené v ustanovení § 18 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele tím, že dne 23. 2. 2012 v prodejně smíšené zboží, Měnínská 61, Blučina, neinformovala spotřebitele o peněžní částce za výkup vratných zálohovaných obalů, které byly prodejnou zálohovány.

Dále jí žalovaná uložila povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1.000 Kč.

Žalobkyně namítá, že:

1) co se týče prvního správního deliktu ve věci zaokrouhlení konečného nákupu, žalobkyně se nedopustila nesprávného účtování nákupu při zaokrouhlení konečné částky, neboť jedinou platnou normou, která řeší otázku zaokrouhlování, je daňový řád, a žalobkyně je nucena řídit se touto normou a nikoli zákonem na ochranu spotřebitele, jak tvrdí žalovaná. Pokud by to žalobkyně činila, zaokrouhlovala by pod hodnotu celkového nákupu a tím by snižovala základ daně a daň z přidané hodnoty v rozporu s ustanovením § 146 daňového řádu;

2) co se týče druhého správního deliktu ve věci nevystavení na prodejné informací o výši výkupu vratných obalů, žalobkyně se domnívá, že se nedopustila ani tohoto správního deliktu, neboť u každé cenovky na zboží na prodejné, pokud je součástí zboží vratný obal, je uvedena cena za výkup daného vratného obalu, a proto žalobkyně nevidí žádný důvod, proč by měla ještě navíc informovat spotřebitele na jiných místech, než je zboží vystaveno. Zákon dle žalobkyně nestanovuje striktně předlohu ani přesné místo umístění informace o výši výkupu vratného obalu;

3) při zahájení a vedení kontrolní činnosti došlo k porušení práv žalobkyně dle § 12 odst. 2 zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, neboť pracovník kontroly vstoupil do provozovny a bez vědomí žalobkyně prováděl kontrolní činnost, a to úkony kontrolního nákupu a potom, stále bez vědomí žalobkyně, zahájil kontrolu, aniž by ji její zahájení žalobkyni oznámil, čímž žalobkyni znemožnil uplatnit svá práva v době kontroly, a dále jednal s osobami, které neměly oprávnění za žalobkyni jednat;

4) porušení práva žalobkyně tím, že jí neumožnili seznámit se s podklady a uplatnit právo vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí (dle ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu).

Při ústním jednání dne 3. 6. 2014 žalobkyně dále namítla, že nesouhlasí s tvrzením, že byla telefonicky informována o zahájení kontroly, jak je uvedeno ve zprávě o kontrole, a dále že není nikde stanoveno, jakou formou je povinen informovat spotřebitele o ceně výkupu, proto tak může činit i ústně.

Žalovaná ve svém vyjádření navrhla zamítnutí žaloby jako nedůvodné s tím, že odkazuje na odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně a rozhodnutí své, neboť žaloba žalobkyně se z převážné části obsahově kryje s argumentací žalobkyně použité již v průběhu správního řízení. K žalobním bodům žalobkyně doplnila, že podle zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, se postupuje pouze tehdy, pokud zvláštní zákon nestanoví jiný postup. Tímto zákonem je v tomto případě zákon č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, který upravuje v ustanovení § 2 až 12 postup při kontrolách realizovaný inspektory České obchodní inspekce. Co se týče provedení kontroly, jednotlivé případy je třeba posuzovat vždy s ohledem na případný výskyt nežádoucích zásahů ze strany kontrolovaných osob tak, aby kontrola plnila svůj účel, a ten může být v řadě případů zmařen i tím, že se inspektoři předčasně legitimují. Dále žalovaná uvedla, že k podkladům rozhodnutí se žalobkyně mohla vyjádřit, což je patrné ze správního spisu, v němž je založena doručenka ze dne 19. 4. 2012 o doručení dopisu, v němž byla žalobkyně o svém právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí informována.

Z obsahu správního spisu soud zjistil, že dne 23. 2. 2012 byla u žalobkyně v místě provozovny Potraviny, smíšené zboží, na adrese Měnínská 61, Blučina, provedena kontrola inspektorem správního orgánu I. stupně podle zákona č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, a zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele. V rámci kontroly byl proveden kontrolní nákup v celkové hodnotě 171,09 Kč, za který bylo účtováno 172 Kč. K uvedenému rozdílu +1 Kč došlo nesprávným zaokrouhlením konečné částky pokladnou. Dále bylo zjištěno, že v době kontroly nebyl spotřebitel seznámen v místě výkupu vratných zálohovaných obalů s peněžní částkou za výkup vratných zálohovaných obalů. Po zahájení kontroly, po provedení kontrolního nákupu, informovala telefonicky prodavačka M. H. pana R. P., dle označení provozovny vedoucího, který žádal okamžitě ukončení kontroly, na kterou dle jeho vyjádření neměl správní orgán I. stupně a Živnostenský úřad bez předchozího písemného oznámení právo. Kontrola byla dokončena za přítomnosti pokladní M. H., kontrolní protokol byl sepsán na prodejně, kopie byla předána pokladní paní M. H.,

tato jej odmítla podepsat. Dne 24. 2. 2012 bylo žalobkyni písemně oznámeno provedení předmětné kontroly, byl jí zaslán protokol o kontrole a byla poučena o právu podat písemné a zdůvodněné námitky proti kontrolnímu protokolu. Žalobkyně podala dne 28. 2. 2012 námitky proti postupu správního orgánu I. stupně a proti obsahu protokolu. Námitky žalobkyně jsou obsahově podobné jako žalobní body 1 až 3 její žaloby. Správní orgán I. stupně námitkám žalobkyně nevyhověl a dne 2. 4. 2012 vydal příkaz, kterým za výše uvedené správní delikty uložil žalobkyni pokutu ve výši 5.000 Kč a dále jí uložil povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč. Proti tomuto příkazu podala žalobkyně dne 9. 4. 2012 odpor, jenž obsahově odpovídá námitkám žalobkyně. Dne 12. 4. 2012 bylo žalobkyni zasláno vyrozumění účastníka před vydáním rozhodnutí, jehož obsahem bylo mj. sdělení, že správní orgán považuje dosud shromážděné důkazy za dostatečné pro vydání rozhodnutí, uvedení, co je považováno za podklad pro vedení tohoto řízení a upozornění žalobkyně, že má ve smyslu ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu před vydáním rozhodnutí právo se vyjádřit ke všem těmto podkladům a navrhnout důkazy, přičemž konečné rozhodnutí ve věci hodlá správní orgán I. stupně vydat nejdříve 10. den po doručení tohoto upozornění. Dle doručanky bylo toto vyrozumění žalobkyni doručeno 19. 4. 2012, kdy se do datové schránky přihlásila oprávněná osoba žalobkyně. Dne 3. 5. 2012 vydal správní orgán I. stupně výše uvedené rozhodnutí. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání obsahově obdobné jako žalobní body její žaloby. Dne 26. 4. 2012 vydala žalovaná výše uvedené rozhodnutí, kterým potvrdila rozhodnutí správního orgánu I. stupně a zamítla odvolání žalobkyně.

Podle ustanovení § 3 písm. c) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. 12. 2013 je prodávající povinen prodávat výrobky a poskytovat služby za ceny sjednané v souladu s cenovými předpisy a ceny při prodeji výrobků nebo poskytování služeb správně účtovat; při konečném účtování prodáváných výrobků a poskytovaných služeb v hotovosti se celková částka zaokrouhluje vždy k nejbližší platné nominální hodnotě zákonných peněz v oběhu.

Podle ustanovení § 24 odst. 7 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném od 12. 2. 2008 se prodávající dopustí správního deliktu tím, že nesplní povinnost poctivého prodeje výrobků nebo poskytování služeb podle § 3.

Podle ustanovení § 18 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném od 1. 1. 2002 je prodávající povinen informovat spotřebitele o peněžní částce za výkup vratných zálohovaných obalů a tuto informaci na viditelném místě zpřístupnit.

Podle ustanovení § 24 odst. 7 písm. q) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. 12. 2013 se prodávající dopustí správního deliktu tím, že neinformuje spotřebitele o peněžní částce za výkup vratných zálohovaných obalů podle § 18 odst. 1, nebo v rozporu s § 18 odst. 2 neinformuje spotřebitele o změně peněžní částky za výkup vratných zálohovaných obalů anebo o ukončení výkupu vratných zálohovaných obalů anebo výkup vratných zálohovaných obalů zastaví.

Podle ustanovení § 12 odst. 1 zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, v posledním účinném znění, je povinností kontrolních pracovníků zjistit při kontrole skutečný stav věci. Podle odst. 2 tohoto ustanovení jsou kontrolní zjištění kontrolní pracovníci povinni prokázat doklady. Kontrolní pracovníci jsou dále povinni: a) oznámit kontrolované osobě zahájení kontroly a předložit pověření k provedení kontroly, b) šetřit práva a právem chráněné zájmy kontrolovaných osob, c) předat neprodleně převzaté doklady kontrolované osobě, pominou-li důvody jejich převzetí, d) zajistit řádnou ochranu odebraných originálních dokladů proti jejich ztrátě, zničení, poškození nebo zneužití, e) pořizovat o výsledcích kontroly protokol, f) zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, o kterých se dozvěděli při výkonu kontroly a nezneužít znalosti těchto skutečností.

Krajský soud nejprve dospěl k závěru, že žaloba je včasná, podána oprávněnou osobou, přípustná a jsou splněny veškeré podmínky pro její projednání. Soud poté přezkoumal napadené rozhodnutí žalované v rozsahu žalobních bodů v souladu s dispoziční zásadou (§ 75 odst. 2 věta první zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s.ř.s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Krajský soud se ztotožňuje s odůvodněním rozhodnutí správním orgánem I. stupně a žalované.

K námitce č. 1) žalobkyně krajský soud uvádí, že postup, jak má být prodávajícím řádně účtováno, je stanoven v § 3 písm. c) zákona na ochranu spotřebitele, z něž jednoznačně vyplývá, že při konečném účtování prodáváných výrobků v hotovosti se celková částka zaokrouhluje vždy k nejbližší platné nominální hodnotě zákonných peněz v oběhu. Nominální hodnoty a další náležitosti bankovek a mincí a jejich vydání do oběhu stejně jako ukončení jejich platnosti stanoví vyhláškami Česká národní banka (viz ustanovení § 22 zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance). Od 1. 9. 2008 je nejnižší platnou nominální hodnotou peněz v oběhu korunová mince, proto musí být při konečném zúčtování prodáváných výrobků v hotovosti celková částka nákupu zaokrouhlována na celé koruny, a to vždy k **nejbližší** její hodnotě, tzn. prodávající je povinen cenu prodáváného zboží nejprve správně spočítat a v případě potřeby ji zaokrouhlit v souladu s matematickými pravidly. Dle základních matematických pravidel se zaokrouhluje u koncového čísla 1-4 směrem dolů, u koncového čísla 5-9 se zaokrouhluje směrem nahoru (k tomu blíže viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 4. 2009, č. j. 4 As 50/2008-71). Proto, pokud žalobkyně zaokrouhlila cenu kontrolního nákupu, který v rámci kontroly provedl inspektor správního orgánu I. stupně, ve výši 171,09 Kč na částku 172 Kč, porušila tímto jednáním povinnost prodávajícího ceny řádně účtovat a dopustila se tím správního deliktu podle ustanovení § 24 odst. 7 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele. Pro úplnost soud uvádí, že žalobkyně uváděné ustanovení § 146 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, upravuje postup zaokrouhlování daně, které se uplatní v daňovém řízení, a to v jeho nalézací části, tedy až

v okamžiku, kdy dochází k podání daňového tvrzení (daňového přiznání, hlášení nebo vyúčtování) za zdaňovací období a stanovení daně, a nelze jej aplikovat na zaokrouhlování výsledné ceny prodávaného zboží, natož pak za situace, kdy zákon na ochranu spotřebitele tuto problematiku výslovně upravuje.

K námitce č. 2) žalobkyně krajský soud uvádí, že nemůže přisvědčit názoru žalobkyně, která považuje za dostatečně splněnou povinnost stanovenou jí ustanovením § 18 odst. 1 zákona na ochranu spotřebitele, a sice informovat spotřebitele o peněžní částce za výkup vratných zálohovaných obalů a tuto informaci na viditelném místě zpřístupnit, tím, že cenu za výkup daného vratného obalu uvádí u každé cenovky na zboží na prodejně, pokud je součástí zboží vratný obal. Pokud zákon stanoví prodejci povinnost informovat spotřebitele o peněžní částce za výkup vratných zálohovaných obalů a tuto informaci na viditelném místě zpřístupnit, je nezbytné tyto informace viditelně zpřístupnit na místě, kde k výkupu vratných zálohovaných obalů dochází. Za splnění povinnosti tak nelze považovat uvedení jednotlivých částek za vratný obal u cenovky zboží na prodejně, neboť tyto cenovky se týkají prodeje zboží a nikoli výkupu vratných zálohovaných obalů.

Zákon o ochraně spotřebitele tedy rozlišuje mezi prodejem výrobku, který vratný zálohovaný obal obsahuje, a mezi výkupem vratného zálohovaného obalu, aby i spotřebitel, který navštíví prodejnu za účelem vrácení zálohovaných obalů, byl náležitě informován o peněžní částce za jejich výkup. Za zpřístupnění této informace na viditelném místě rozhodně nelze považovat ústní sdělení takové informace nebo stav, kdy by zjištění takové informace spotřebitelem znamenalo nejprve v prodejně vyhledat zboží v příslušném zálohovaném vratném obale a následně z jeho cenovky zjistit peněžitou částku za výkup.

K námitce č. 3) žalobkyně krajský soud uvádí, že v době provedení kontroly byl při jejím provádění správní orgán I. stupně vázán zákonem č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, a subsidiárně zákonem č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, který byl účinný do 31. 12. 2013. Z ustanovení § 12 odst. 2 zákona o státní kontrole vyplývá povinnost kontrolních pracovníků oznámit kontrolované osobě zahájení kontroly. Jak správně uvedl již správní orgán I. stupně, bylo Nejvyšším správním soudem opakovaně uzavřeno, že v zájmu zajištění řádné a pravdivé kontroly je žádoucí, aby byl provozovatel, případně jeho zaměstnanec či zástupce, který se v provozovně zdržuje, o probíhající kontrole vyrozuměn v okamžiku, kdy již nebude možné účel kontroly zmařit (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 10. 2006, č.j. 2 As 71/2005-134). Skutečná kontrola má totiž smysl a význam pouze tehdy, pokud se minimalizuje riziko manipulace s objektem kontroly (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 1. 2004, č.j. 6 A 99/2002). Co se týče přítomnosti žalobkyně při samotné kontrole, ze zákona o státní kontrole výslovně nevyplývá, že kontrolovaná osoba musí být vždy fyzicky přítomna provádění kontroly. Trvání na účasti kontrolované osoby ve všech případech by mohlo vést k tomu, že by prováděná kontrola nesplnila svoji zamýšlenou funkci (k tomu blíže rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 8. 2005č. j. 2 As 43/2004).

Z obsahu správního spisu je patrné, že průběh kontroly odpovídal zákonem stanoveným pravidlům, s nimiž není v rozporu žalobkyní namítaná skutečnost, že inspektor správního orgánu I. stupně nejprve provedl kontrolní nákup a až poté o prováděné kontrole

informoval zaměstnankyni žalobkyně, za jejíž přítomnosti kontrolu dokončil, zaměstnankyně žalobkyně tedy byla se zahájením kontroly řádně seznámena, což je naprosto dostatečné, byť není osobou pověřenou za žalobkyni jednat (viz protokol o kontrole ze dne 23. 2. 2012). Ze spisu je rovněž zřejmé, že žalobkyně byla řádně seznámena s obsahem kontrolních zjištění a proti průběhu kontroly vznášela námitky, o nichž bylo v souladu se zákonem rozhodnuto. Lze tedy uzavřít, že ani v tomto směru nelze v činnosti správního orgánu shledat jakékoliv pochybení, neboť jeho jednání je zcela v souladu s ustanoveními zákona o státní kontrole a o České obchodní inspekci a platnou judikaturou Nejvyššího správního soudu.

Námitku č. 4) žalobkyně krajský soud rovněž shledává nedůvodnou, neboť ze spisu, jehož součástí je vyrozumění účastníka před vydáním rozhodnutí a doručení potvrzující doručení tohoto vyrozumění žalobkyni dne 19. 4. 2012, jednoznačně vyplývá, že jí byla v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, dána možnost se před vydáním rozhodnutí ve věci vyjádřit k podkladům rozhodnutí.

Co se týče námitky vznesené žalobkyní při ústním jednání, k této krajský soud uvádí, že rozšířit žalobu o další žalobní body je možné pouze ve lhůtě pro podání žaloby, tedy do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobkyni oznámeno doručením jejího písemného vyhotovení (ustanovení § 71 odst. 2 a § 72 odst. 1 s.ř.s.). Podle ustanovení § 75 odst. 1 s.ř.s. soud přezkoumává napadené výroky rozhodnutí pouze v mezích žalobních bodů. V tomto případě lhůta pro podání žaloby uplynula dne, proto soud k námitce uplatněné po této lhůtě nepřihlíží.

Žaloba byla proto jako nedůvodná podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnuta.

O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s., když plně procesně úspěšný žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 3. června 2014

Mgr. Jiří Gottwald

předseda senátu